

באמצע מישחק טניס לקתה הח"כית בת ה-56
האם הבעיות המטרידות את מיפלגתה הביאו עליה

ליבה של השולמית

לפני שלושה שבועות באה ח"כ שולמית אלוני לבית-החולים איכילוב בתל-אביב, כדי לעבור סדרת בדיקות שיגרתיות. התוצאות, כסוף יום עמוס של בדיקות, השביעו רצון. הן לא הצביעו על שום מימצא פתולוגי.

אלוני, הידועה באהבתה הגדולה לשני ענפי-ספורט — שחייה וטניס — נשמה לרווחה. לאשה פעלתנית בת 56, שיש לה דאגות רבות בבית ובמיפלגה, היו הממצאים משמחים.

אבל לא לעולם חוסן. כיום שבו שידרה הטלויזיה בשידורים ישירים מלונדון את אליפות הטניס בווימבלדון, לקתה אלוני בהתקף-לב כינוני, במהלך מישחק-טניס.

אלוני, ששיחקה בשעת-בוקר מוקדמת עם חברה במיגרש בכפר-שמריהו, לא הרחק מביתה, חשה ברע והתלוננה

תנועה של אשה אחת

שולמית אלוני, הצעירה הניצחית שבספר מי ומי אין מציינים את שנת-הלידה שלה, רגישה מאוד

השתתף בביצוע תכנית "יהוד הגליל". למרות פער-הגילים בין ראובן ושולמית אלוני, יש בין השניים מערכת-יחסים יוצאת מן הכלל. לזוג שלושה בנים.

הצמד שולמית וראובן אלוני בני-לוי משותף. אחרי חתונתם עבד אלוני במינהל מקרקעי ישראל בצמון, ולמעשה

שב אחד בלבד — המושב שלה. אלוני חגגה על רקע סיעת-העבודה המתפוררת אחרי הלם ההפסד, היא ניסתה להודות עם הערכים הישנים של המפלגה, שאותה עזבה בלית-כרייה. בבחירות '81 שוב התמודדה לברה, למרות כל החיזורים אחרי המפלגה האם, כשמש' 2 ברשימה היה הר"ר מירון בנבנישתי, ואחרי כמה מאנשי שלום עכשיו. בבחירות קודמות, נכשלו מגעים שהיו איתה להקמת רשימה גדולה שמאלה מהמערך — כישלון שנבע בעיקר משאלות פרסונאליות של איוש הרשימה המשותפת.

בבננישתי כמעט שנכנס לכנסת, אבל מאות הקולות שהיו חסרים לר"ץ הותירו את אלוני ככוכב בודד גם בכנסת העשירית. פעילים מרכזיים שהיו בתנועה פרשו, ור"ץ היתה שוב תנועה של אשה אחת. לאלוני זה היה נוח. התיקשורת פינקה והבליטה אותה ואת עבודתה הטובה בענייני רת-מדינה. גם הפעם היתה אחת הח"כים הפעילים והמיומנים ביותר.

סוסים

טרויאניים

פירב הבחירות האחרונות, כי ב-1984, ביקשה אלוני לצרף לרשימתה את אלוף-מישנה (מיל') מרדכי (מורל'ה) בראון, אחד האישים הבולטים של שלום עכשיו. כדי לרכוב על גל ההתנגדות למילחמה. קמו שושביני גם למהלך זה, אך אלה עמדו על

להתקפילב. אמה נפטרה ב-1967 כי עיקבות התקף-לב ראשון. בעלה, ראובן אלוני, עבר ב-1976 ניתוח-לב-פתוח.

שמה של הח"כית המפונקת של התיקשורת הלך ונרחק בחודשים האחרונים מהכותרות. לא היה זה כמיק"ר, וזה קשור מאוד במעמדה הפוליטי. אלוני החלה את דרכה הפוליטית כחברת הכנסת השישית, בשנים 1965-69. גולדה מאיר, שתיעבה אותה אישית, סובכה אותה בכחש עד סמוך למועד סגירת הרשימות לכנסת ה-7 שמינית, בשנת 1973, ולכסוף השאירה אותה במקום לא-דיאלי. אלוני, בעזרת קומץ ידידים, הרכיבה רשימה מאולתרת משלה, וברקה ה-90 נרשמה כחוק. בחירות '73 נרחו ליום האחרון של השנה, בגלל מילחמת יום-הכיפורים. הרשימות של המפלגות לא נפתחו מחדש כפי שדרשו רבים, וחלק מן המרירות הציבורית התנקז ברשימת ר"ץ — התנועה החדשה לזכויות האזרח. יחד איתה נכנסו לכנסת בוועד מואב ומרשה פרידמן, נציגת התנועה הפמיניסטית. אלוני הופתעה מהניצחון, וליבה ניבא לה רעות.

כעבור זמן הצטרף אליהם אריה (לובה) אליאב, שפרש ממיפלגת-העבודה, והוקמה סיעת יחד. אך אלוני התקשתה לעבוד בחברותה מורה זו. החבילה התפרקה, והיא נותרה עם מואב בלבד. פרידמן הלכה עם לובה. אין ספק שאלוני מיטיבה לעבוד כשהיא לברה. בבחירות-המהפך של 1977 השיגה זאת. סיעתה זכתה במר

כמה זמן, בעת שהרב הציק לתושבי מחנה-הדיישה. אלוני וחבריה סיירו במקום ונכנעו לדרישות הצלמים שהתקשו לצלם את אנשי ר"ץ יחד עם הרב לוינגר.

חברים ויריבים אלוני וחברים מר"ץ, מרדכי (מורל'ה) בר-און, (מימין) ויוסי שריד, בעת עימות עם לוינגר, לפני